

לוג 50 שנה

1975

2021

אשדות יעקב איחוד

1567 מס' עניון / 06.08.21

פתיח

לא להאמין שאנחנו מצויים בתפר שבין צמד החודשים הכי חם בשנה. והשנה התפר הזה לוחט במיוחד על רקע המשחקים האולימפיים, שאצלי לפחות משבשים כל חלקת שינה טובה וטורפים אותה עד דק, ויעיד חשבון החשמל שמרקיע שחקים; אבל הסבל כדאי נוכח הדראמות בשידור חי שמתרחשות יום אחר יום, שעה שעה על מזרן הגיודו ועל סוס הקפיצות ועל משטח האתלטיקה וזירת ההתעמלות שהביאה לנו אלוף אולימפי כחול לבן, בריכת השחיה הלוהטת משיאים ואיפה לא. שלא לדבר על הרוח הישראלית המפעמת במשלחת שלנו, שמדגימה עד כמה סך החלקים עשוי להיות גדול מן השלם...

ומרוב אולימפיאדה הפכתי שאנן בכל הקשור לעליית התחלואה ודחיתי את החיסון השלישי, לפחות עד כיבוי הלפיד האולימפי.

עוד מילה על יוקר המחיה: בשני החודשים האחרונים התייקר משמעותית סל הקניות הצנוע שלי בכל-בו אשדות, בעיקר בסעיף הירקות, הפירות ומוצרי הבשר. האם זו רק תחושה שלי? מאידך אני פוגש בין באי הכל-בו שלנו לא מעט שכנים מאשדות מאוחד אפיקים ואפילו רחוקים יותר, הנשבעים בנקיטת חפץ שאצלנו זול יותר מאשר אצלם... אז האמת כנראה איפשהו באמצע. ועוד לא דיברנו על שנת הלימודים שלא ברור מתי תיפתח על החגים המתקרבים והפקקים בכביש שבהפכו מכת מדינה...

תיהנו מבריכת השחיה - המקלט הכי בטוח מפני הקיץ הלוהט.

אבנרן

לוג מציינת 50

לאנשי קיבוץ אשדות יעקב, חברת 'לוג' וכל עובדיה בהווה ובעבר.

חמישים שנה של עשייה והתפתחות מדהימה מאחורינו. הבניה של 'לוג' כחברה בינלאומית מובילה בתחום אריזות הפארמה אינו מובן מאליו והוא מתבסס על ערכי היזמות, הידע, הצניעות והנחישות של המייסדים, מקימי החברה לדורותיהם ואנשי קבוץ אשדות יעקב איחוד.

אנו מאחלים לחברה, בעלי מניותיה ולכל עובדיה בארץ ובעולם, לעוד שנים רבות של גשוג צמיחה ועשייה נהדרת. זכות היא לנו לקחת חלק, ולו קטן, בתהליך ההתחדשות וההתפתחות העתידי של 'לוג'.

שנצליח להביא את בשורת המוצרים היחודיים שלנו מישראל ללקוחות הפארמה בכל העולם, לפתח לייצר ולעשות טוב לכל בעלי העניין, בשיתוף פעולה פורה ובהנאה מהדרך.

ברכות חמות,

שאול בשיא, מנכ"ל, נורית נחום, יו"ר.

אני לא לגמרי בטוח מתי הפכת להיות אישה, שהרי את מפעל, אבל בבואי לברך אותך, ברור לי שכך צריך להתייחס. כשאישה חוגגת 50, כמו בכל צומת דרכים משמעותית בחייה, מזדמנים ובאים לה משברים לצד הזדמנויות. וקצת כמו בגיל אנושי, ל-50 שלך יש הבטחות כמוסות לא מעטות.

די, נגמרו משברי הבלבול והזהות העצמית, את כבר יודעת מאיפה באת ולאן את הולכת. עוד זוכרת בחיך את מפעל השימורים שנולדת לתוכו, את ההתחלה שהובאה מהמרכז, אבל חולמת על תעשיית הפארמה ועל חדשנות טכנולוגית לדורות הבאים.

די, כבר השלמת עם המראה המצודד שלך. את יודעת שאת הבסיס כבר לא תצליחי לשנות, אבל עדיין מותחת את פניך מעת לעת, מרדדת סימנים של הזמן, שומרת על הרוח ולוקחת עוד שלוק ממעיין הנעורים. את כבר יודעת מה חשוב באמת. מבנה האישיות שלך יציב, ההנהלה מבוססת. באוויר יש רוח של בשלות ומקצועיות שמאפיינים רק את הגילאים הנכונים ואילך. בגילך את כבר לא צריכה שיזכירו לך כמה את משמעותית ואהובה, כמה חשובה את למי שסביבך, כמה משמעותית את בזהותו של כל מי שגדל בסביבתך – אבל נצל את האירוע כדי להודות לך על כך.

אז נאחל לך שנת יומולדת עגולה ומרגשת, בה נזכה כולנו לקצור את פירות העמל הרב היום-יומי המושקע בעשייה של המפעל. שיהיו לנו את כל הכלים להמשיך ולהתמודד עם משברים ומהמורות, ושנזכה בעיניים פקוחות, רגישות, חכמות שיודעות לאתר הזדמנויות ולמקסם אותן.

חנ 50 תנ.

ניב ברקן, יו"ר אשדות יעקב איחוד

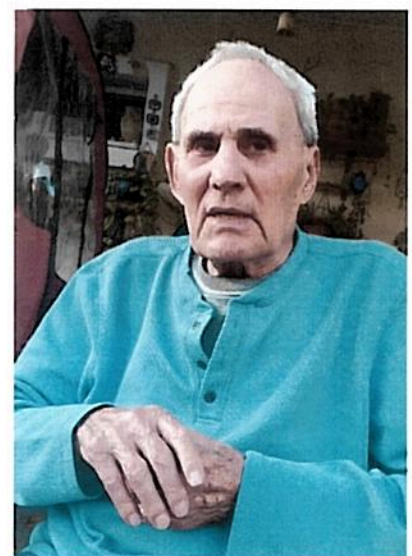
אורים ותומים

יחסית בנושא מתכת, אומר גלעד, המחשבה הראשונית שלי היתה לבדוק את הכיוון הזה. בעקבות 'טיפי' שקיבלתי מאיזי רהב, מפקדי בשייטת 13, נסעתי ביוני 69 לגרמניה לבדוק מפעל שמייצר קרונוט משא, אך מהר מאד הבנתי שזה לא מתאים לנו, היות שצריך שטח עבודה מאד גדול, וזה ירד מהפרק. בהמשך היה זה **מאיר זקצר** שהעלה את נושא הפלסטיק כפתרון לתעסוקת מבוגרים שפורשים מן החקלאות. לאור בדיקה של מספר מפעלים, הוחלט על קניית מפעל ניפוח בבני ברק בשם 'פרקו-פלסטי' ובו שתי מכונות של חברת קאוטקס. למפעל הוצעו ארבעה שמות ונבחר השם 'לוגי' שהוצע על ידי יצחק ניב. באפריל 71 נחתם חוזה בין 'פרקו-פלסטי' לאשדות על רכישת המפעל בסכום של 300 אלף ל"י כאשר קבוצת חברים יוצאת לבני ברק ללמוד את המפעל למשך ארבעה חודשים. ב-25 למאי 71 הגיעו ל'לוגי' המכונות הראשונות, ובאותה עת עוצב הלוגו של 'לוגי' (שהשתרג עם השנים) על ידי דודו אלטר.

האתר שנבחר למפעל היה מבנה 'אשדי' שמספר שנים עמד ללא שימוש ונוצל בחלקו לצרכי צבא הגנה לישראל בתקופת ההתשה. כאיש הטכני של המפעל, משחזר אורי גלעד, עשיתי את ההכנות הנדרשות לקבלת המכונות. היו אלה מכונות ניפוח שיצרו גריקנים בנפחים שונים כאשר חיתוך השרוול נעשה באופן ידני, וכאשר עזבת יד אחת, המכונה היתה נפתחת, כאמצעי הגנה, מה שגרם להרבה עצירות מיותרות. מאוחר יותר נרכשו מכונות ניפוח אוטומטיות תוצרת בקום גרמניה, שלא הצריכו עוד את החזקת השרוול והגדילו את מגוון המוצרים, כולל בקבוקי תינוק. למרות התנאים הפיזיים הקשים (העדר מיזוג אויר) האוירה ב'לוגי' היתה טובה, מציין גלעד. ליד המכונות ישבו בעיקר חברים ותיקים, והיתה תחושה גאוה. די מהר הבנתי, מוסיף אורי גלעד, שהמפתח להצלחת 'לוגי' היא הקפדה מירבית על איכות, לעיתים על חשבון הכמות, וסביב ענין עקרוני זה, היו לי לא מעט קונפליקטים

במלאת יובל להקמתה של חברתי 'לוגי' חשבנו על נושא ייחודי שיכול לספר את סיפור הקמתו של המפעל, מבלי להזדקק לקטעי ארכיון משמיימים; ואז נזכרנו שלאורך שנות הקמתה של 'לוגי', עבדו בה לא פחות משישה חברי קיבוץ העונים לשם **אורי** וכאשר הודיעו בכריזה 'אורי לטלפון' לא היה ברור בעליל, למי מבין השישה מתכוונים. לצערנו, שלושה מתוך ששת האורים כבר אינם עימנו, אבל בזכות אלה שעוד ישנם, בתוספת חומרים שליקטנו, השתדלנו לתת ביטוי לפועלם ולתרומה הראויה של כולם ביחד וכל אחד לחוד.

אורי גלעד, הנדסאי מכונות בוגר הטכניון, הוא הוותיק מבין ששת האורים שעבדו בלוג ובין הראשונים שנקראו לדגל בחיפוש אחר מפעל. מאחר ובאשדות היה ידע ונסיון רב

אורים ותומים - המשך...

גן הירק ומנהל הרפת. מאוחר יותר שימש רכז שרותים. כמעט כל תפקיד שבע שנים. מעולם

לא ברחתי מאחריות, הוא מספר, והיה לי סיפוק מכך שהחברים הוותיקים סומכים על שיקול דעתו של ילד שגדל בחברת הנוער. אבל, הוא מוסיף בקריצה, מעולם לא קרה שרציתי את התפקיד שהציעו לי, ובכל צומת כזו בא זקצר או מישהו אחר להסביר לי כמה חשוב שאקח את התפקיד 'כדי להציל את המולדת'.

באמצע שנות השבעים התבקש קרפ על ידי משה אריאלי להכנס ל'לוג' לתפקיד של מנהל יצור. מאחר ולא היה לי שום נסיון קודם בתעשייה, אומר קרפ, הדבר הראשון שהחלטתי לעשות היה לשבת ליד מכונה ולרשום. שבועיים ישבתי ורשמתי הערות ולאחר מכן התחלתי ליישמן אחת אחת. למשל: כדי לדעת אם חסר חומר גלם במכונות, היה צורך לטפס על מדרגות העץ של המכונה ולראות כמה יש להשלים. ניגשתי למנהל הטכני והצעתי שאחת מדפנות המשפך תהיה מחומר שקוף, אך הוא דחה את ההצעה על הסף, אז חיכיתי שיצא למילואים וביצעתי את השינוי בכל המכונות. כשחזר, שאל 'מי נתן לך רשות' והשבתי שאני מנהל היצור וזה בסמכותי. לאחר מכן הצעתי לו לרכוש עגלה לשינוע משטחים, הוא אמר שיבדוק, אך הנושא לא התקדם. אז בפעם הבאה שיצא למילואים רכשתי עגלה למשטחים. גם הפעם קיבלתי על הראש אבל ידעתי שעשיתי את הדבר הנכון. דבר נוסף: היה חבר מאד מכובד, שלא אנקוב בשמו, שהיה נוהג לאסוף מהרצפה פתיתי חומר גלם שנפלו, ולהכניסם למיכל חומר הגלם של המכונה. הערתי לו שהדבר גורם נזק עצום לתוצרת ולשם הטוב של המפעל, אך הוא בשלו- בטוח שמציל את המולדת. לבסוף פניתי למנהל המפעל שקרא לו לשיחה והעניין פסק.

עם הנהלת המפעל, שהביאו בסופו של דבר לכך שעזבתי את 'לוג' לאחר 7 שנים. בהמשך הוצע לי לחזור למפעל אך סרבתי.

הלונו החדש

הלונו המקורי של לוג -
(עיצוב דוד אלטר)

אורי קרפ חניך חברת הנוער ט"ו, הגיע לאשדות ממושב אביחיל בשנת 54. בצבא שרת בחיל הנדסה שם מילא שורת תפקידים. בחודש אוגוסט 1960 נקראה יחידתו של אורי, בה הוא שימש רב סמל, להקים בכניסה לנהריים גשר ביילי במקום הגשר שפוצץ בשנת 48. כדי שלא לעורר את חמת הירדנים, נעשה המבצע בשקט מופתי, ולפנות בוקר עמד הגשר על תילו. לאחר השחרור חזר אורי לאשדות שם מילא שורה מכובדת של תפקידי מפתח, בהם רכז עבודה, מנהל גן הבית, מנהל

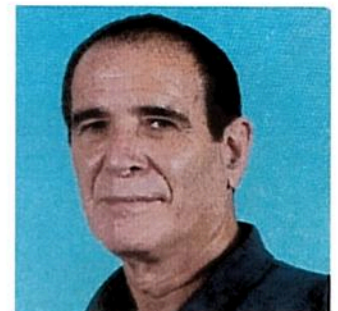
אורים ותומים - המשך...

שכירה. בהמשך הדריך בחברת הילדים ואף ריכז את החברה. בתקופת ההתשה היה סדרן עבודה למשך מספר חודשים. במרץ 71, מתאר אורי פנה אלי משה אריאלי להצטרף לצוות ההקמה של 'לוג'. בגלל אילוצים אישיים, העדפתי להתחיל באשדות, וביחד עם חברים נוספים הכנו את מבנה 'אשד' והסככות שלו, ששימשו את צה"ל בתקופת ההתשה. בסוף יולי 71 הגיעו מ'פרקו-פלסט' בבני ברק שתי מכוונות הניפוח וציוד עזר נוסף. אני יועדתי מהתחלה לשמש מנהל ייצור, אבל ביקשתי ממשה לעשות דברים אחרים, ולכן עסקתי בעיקר ביצור והעמסת מכוניות. כעבור זמן ניקנו מספר מכוונות נוספות, ובהן מכוונת הדפסה איטלקית. מאחר והאנשים שעל פי התכנית אמורים היו להפעיל את הציוד, לא היו זמינים, הוצע לי לקחת את המשימה. נעניתי לאתגר ונשלחתי לבדיקות התאמה שמצאו שאני ראוי לתפקיד. בעוד את התפקידים הקודמים, היה ממי ללמוד במפעל שקנינו, הרי שכאן היה דבר חדש לחלוטין, והיה עלי ללמוד את תחום ההדפסה מהתחלה, וזה נעשה בעזרת אנשי מקצוע מבחוץ, שליוו אותי בשלבים הראשונים. העדיפות הראשונה של 'לוג' בשלב זה, היתה הדפסה על מזרקים שיוצרו במפעל 'תפן נחשולים' והובאו אלינו להדפסה ונשלחו למפעל ירושלים ומשם לארה"ב. בטכנולוגיה זו יוצרו סדרות של מוצרים בהם בקבוקי תינוק מפוליקרבונט. רוב העבודה נעשתה בעזרת כוחות זמניים מקרב חברי הקיבוץ. כעבור זמן לא רב נרכשה מכונה נוספת בעלת הספק כפול בהדפסת מזרקים ומיד אחריה מכונה שלישית עבור בקבוקים אובליים.

באמצע שנות השבעים נכנס להדפסה אורי שיפר, בוגר ביי"ס מקצועי ואיש טכני טוב ממני, והשילוב בינינו היה מושלם. הגענו לרמה גבוהה ביותר של הדפסה, וזו הסיבה שחברת 'רבלון' העולמית שאחד מסניפיה היה באשדוד, העדיפה לעבוד איתנו, וכן מפעלי תרופות מובילים כמו ד"ר פישר, שבחרו בנו למרות המרחק. באותה עת נכנסנו גם לתחום

לאחר שאורי גלעד סיים תפקידו כמנהל טכני נכנס במקומו אורי מלמוד - איש מתחשב, משתף, פתוח, אכפתניק. הורגש מיד שינוי באוירה. ערב אחד, נזכר קרפ, בא משה אריאלי אלי הביתה (אז לא היו טלפונים) ובישר לי שמחר על הבוקר צריך לשלוח משאית של צנצנות לאוסם. מיד גייסתי קבוצת חברים שעבדו כל הלילה לקדוח את הפתח של הצנצנות. למחרת בבוקר אני מקבל טלפון מאוסם שהם לא צריכים את המשלוח. הסברתי להם שזה מאוחר מדי כי המשאית כבר בדרך... כשסיפרתי על כך לאריאלי, הוא חיך ואמר: אגיד לך את האמת, זה סוף חודש, ורציתי לנפח את ההכנסות. לאריאלי, מוסיף קרפ, היתה חוכמת חיים ולמדתי ממנו מספר דברים, למשל: אריאלי היה אומר ללקוח מוטרד 'אל דאגה, ביום ראשון הסחורה אצלך', למרות שידע שאין סיכוי שזה יקרה, אבל לקוחות 'קנו' תשובה כזו. קרפ סיים את תפקידו ב'לוג' כאשר באולם הייצור עובדות 11 מכוונות, מחציתן תוצרת בקום גרמניה ורף ההזמנות בקו עליה.

גם לאחר שסיים את הפרק ב'לוג', בתום שבע שנים, לא נח קרפ על זרי הדפנה ונע מיד לתפקיד הבא - רכז הבטחון של המועצה-אותו מילא (כמובן) שבע שנים, משם הפך למנהלן אגף החינוך במועצה (14 שנים) ואחרי צאתו לפנסיה הפך למשכיר הדירות הרשמי. היום הוא, יחד עם רעייתו שלומית (אותה הכיר בב"ח פוריה), הורים לחמישה בוגרים, סבים ל-14 נכדים ונהנים להזדקן יחדיו בקיבוץ בו חיו את מיטב שנותיהם.

אורי ניב השתחרר מהצבא בינואר 66. כקצין בגוד 13 של גולני והצטרף לצוות הבנות, עם בניס ונוספים, על חשבון עבודה

אורים ותומים - המשך...

אורי שיפר ז"ל

על קברו של שיפר שנפטר לפני כ-4 שנים בגיל 73 נכתב "מת לחיות" ואכן האיש המיוחד הזה שמת בטרם עת, סימל את התגלמות החיים ואת האהבה למקום בו נולד ונקבר. אורי איש המספוא, נכנס למחלקת ההדפסה של 'לוג' באמצע שנות השבעים של המאה שעברה והצטרף לאורי ניב. כישוריו הטכניים של שיפר, בד בבד עם חריצותו והיזמה והמעוף שניחן בהם תרמו לרוח הצוות והביאו להישגים מקצועיים מרשימים. שיפר ניהל את המחלקה מאמצע שנות התשעים ועד צאתו לגימלאות.

המחלקה תחת הנהגתו, לקחה על עצמה פרויקטים טכניים מורכבים, כולל תיכנון, ועמדה במשימות בכבוד, הרבה בזכות שיתוף הפעולה הפורה בין צמד האורים: שיפר את ניב. שיפר, אב לחמישה וסבא להמון נכדים, היה איש משפחה למופת ובעל מסור. ניחן בחוש הומור מפותח, היה מנחה מבוקש בארועי תרבות ואיש תיאטרון ובמה.

יהי זכרו ברוך.

ייחודי של הטבעות זהב על בקבוקי חברת 'רב'לון בארץ ובחו"ל. מראשית המפעל ולאורך 15 שנותיו הראשונות, אומר אורי, היה השלד הניהולי והתומך של 'לוג' מצומצם מאד, והקשר האישי שלי עם המפעלים בנושאים כמו: איכות, מועדי אספקה ופיתוח מוצרים, היה הדוק ביותר. במהלך שנים אלה הייתי חבר בהנהלת המפעל, עוד בטרם הוקמה מועצת המנהלים.

ביוני 93 יצאתי לעבודה חלקית בוועדת הבטחון של התק"מ, כאשר אורי שיפר מחליף אותי בניהול המחלקה. במהלך תקופה זו, המשכתי לעבוד יום בשבוע ב'לוג', ואם היה צורך או דחיפות מיוחדת, גם בשבתות. ב-97 לאחר שחזר מפעילותו בוועדת הבטחון, הוצעו לאורי ניב מספר תפקידים ב'לוג', והוא בחר בניהול המחסן הטכני, תפקיד אותו מילא בנאמנות עד יציאתו לפנסיה. אורי נשוי לליאורה, אב לשישה וסב להמון נכדים.

אורים ותומים - המשך...

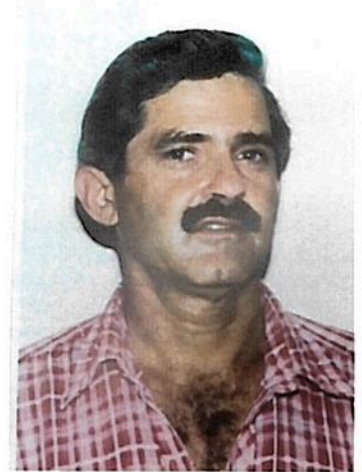
להחצין רגשות.

השמחה היא של כולם. הצער הפרטי- רק שלך. מתגברים אומרים, הזמן עושה את שלו !

לא מתגברים, לומדים לחיות עם זה, עם האין. אבל האין נשאר לתמיד. מין ריק שאינו מתמלא לעולם. הזמן מכה את הכאב, לא מעביר אותו. יש תקופות של רוגע, של השלמה. היה ואינו עוד. אבל פתאום תמונה, חתונה של נכד/נכדה, הולדת ניין/נינה ושוב נסחפים בנהר של בכי. לפעמים הוא בא בחלום. קופץ להגיד שלום ואז מתעוררים בהרגשה שהנה, עדיין ישנו. אבל לא לזמן רב. בעיקר איננו. כמעט 39 שנים שאני חיה עם היש שיש לי, ויש המון. אך עם האין שיש לי יש לי אין גדול ועצום.

אורי, עצוב לי שלא זכית להכיר את נכדיך המקסימים וגם את ניניך המדהימים שנותנים לי ולכולנו המון אושר, שמחה וגאווה.

המשפחה שהקמנו ביחד נותנת לילדים, לנכדים ולנינים המון ערכים שחסרים היום כל כך בחברה הישראלית ואני מאד גאה על כך. עצוב לי שהם כולם הפסידו להכיר אותך כסבא וכאדם. זמן העדרותך מתעתע, הולך קדימה ואחורה ואתה מרחף בו. כמעט ואין יום בו איני מדברת איתך, שמעתי את תשובותיך לשאלות ששאלתי אותך, אך עכשיו הפכתי מבוגרת ממך בהרבה והפסקתי לצפות ממך לתשובות. אני חוששת שאפילו את המילים שאנחנו מדברים כבר לא תכיר, בוודאי שלא את מציאות חיינו."

אורי מלמוד ז"ל

אורי מלמוד, נשוי לחדוה ואב לשנים, היה מסמליה של אשדות. איש ששילב באישיותו את רוח האדם והספורט. כבוגר לימודי הנדסה, נכנס אורי ל'לוג' בשלהי שנות השבעים לתפקיד המנהל הטכני- תפקיד שני בהיררכיה. מעבר למקצועיותו הרבה, התגלה אורי כאדם נוח לבריות, רציני, קשוב, מתחשב. בתקופתו הקצרה המשיך 'לוג' את מגמת ההתקדמות ו'לוג' הפך ליצרן מוביל בתחום הפארמה והקוסמטיקה.

אורי נהרג בתאונת דרכים קשה ב-82 סמוך למחנה עמוס, בעת שעשה דרכו הביתה מתל אביב. בן 48 היה במותו. עם היוודע דבר מותו הטראגי של אורי, התקבלו עשרות מברקים ומכתבים מלקוחות וספקים. כולם שיבחו את אישיותו המיוחדת של אורי. "חבר טוב היה במלוא משמעות המושג", הספיד אותו משה אריאלי, "וכואב הלב כי נעקר מתוכנו בצהרי חיינו". לזכרו של אורי, הוסב שמה של מעבדת לוג ליחדר אורי."

כותבת אלמנתו **חדוה מלמוד**: "ברית אמת היא לנו, קשר לא נפרד, רק אשר אבד לי- קניני לעד. לא!!!! צעקה אחת גדולה, ענקית, שאגה פרועה שתחדור שבעה רקיעים ותגיע לרגלי כיסא הכבוד שאין מאמינים בו ותקרע את ליבנו אבל היא לא נצטקת מעולם, רק מתלבטת בחלל הראש ונטרקת בין כחליו כמו ציפור לכודה. מין חינוך של תרבות שמלמדת לא

אורים ותומים - המשך...

לאחר יציאתו של בושניק לעבודה בחוץ, עזב אורי את 'לוג', והפך למנהל השרותים הטכניים ואחראי בניין. גם בתפקיד זה גילה מסירות ואחריות רבה. בשנת 1993 יצרה 'לוג' שותפות עם חברת 'דלק' לייצור אריזות פלסטיק עבור מוצרי החברה. שם השותפות היה 'דלקולוג' (על פי הצעתה של שרה'לה שרון). במסגרת השותפות, הועברו מכוונות מ'לוג' למרכז הארץ (לוד). המנהל הראשון של 'דלקולוג' היה אורי שלו. כעבור שנה (1994) הודיעה משפחת שלו על עזיבתה. ירון כהן החליף את אורי ב'דלקולוג' ומאוחר יותר גידי דוד.

אורי נפטר בשנת 2014 ממחלה קשה בגיל 64 והותיר אחריו אישה, ארבעה ילדים ו-11 נכדים.

יהי זכרו ברוך!

ערך: אבנרון

אורי שלו ז"ל

אורי שלו, יליד 1950, הגיע לאשדות במסגרת גרעין 'פסגות', נשוי לשושי ואב לשלושה בנים ובת, הצטרף לצוות הטכני של לוג בתחילת שנות השמונים, לשם הגיע מענף הבנות. איש נחמד ורציני בעל יחסי אנוש מעולים שהתבלט בחריצותו ודבקותו במטרה, נודע בחוש ההומור המיוחד שלו, והיה אהוד על כולם. בנוסף לכל אלה, היה שערן במקצועו. בעלון משנת 1983 כתב:

ייש לי אישה ושלושה בנים,
גם תחביב - שעונים.
אני אוהב אותם עומדים על הארץ,
תלויים על הקיר או מונחים על המדף,
אני לא יודע להגייד לא!
לשמוע את תיקתוקם,
להקשיב לצילצולם, ויופיים.

אני לא יודע להגייד לא!
יש כמה שעונים
שאפילו אצלי - אינם תקינים,
אבל אני לא יודע להגייד לא!

חוץ מאשה ושלושה בנים,
ותחביב ששמו 'שעונים',
ועל כן - אין לי פנאי לתיקונים.
ואני גם כל-כך אוהב לתקן שעונים.
אז - פנייתי לכל הפונים:
אנא - אל תביאו אלי שעונים!
הרי אתם יודעים כבר ש-

אני לא יודע להגייד לא!!

המנון 'לוג'

לרשותכם מגוון רחב של מקצועות
חשמלאים, טכנאים ומנהלים
וכן ניתן לספק הרצונות
של חסרי מקצוע ופועלים פשוטים.

ומעל לכל הצלחה חומרית
וסיפוק בעבודה פה מובטח
יחסי אנוש ורוח חברית
נסה עוד היום ותיווכח.

פזמון: לוג מייצרת מיטב התוצרת
אם תשאל ל'לוג' אין מתחרים כלל.

כתב – נח כהן
לחן – שרה'ליה שרון

בתמונה: פסיה קורן, אילה שפירא, צילה
פונדק ואסתר ורדי – במח' הגימורים של
'לוג'.

המנון 'לוג' שהושר ב'יומן חי' מרץ 1974

באותו אירוע, סוקר משה אריאלי את
התפתחות 'לוג' – המפעל קיים על עבודה
עצמית, הוא ריווחי, רוב עובדיו מבוגרים.

לוג

עידן הפלסטיק גם אצלנו בא
פתחנו את 'לוג' לייצור מיכלים
מכונה למכונה אומר תביע
גם אנו בייצור משתתפים.

הרעש גדול ומהומה למכביר
ביום ובליל כאן עובדים
בחום הקיץ בפנים פה קריר
לא נפחד מרוחות וגשמים.

פזמון: לוג מייצרת מיטב התוצרת
אם תשאל ל'לוג' אין מתחרים כלל.

אם קשתה עליך יד הזיקנה
או מסיבה אחרת לקתה בריאותך
יד מכאן תושט לך לעזרה
ותועסק בהתאם ליכולתך.

אם לא מצאת סיפוק במלאכתך
או רבת והסתכסכת עם חברים
אל 'לוג' תפנה ותפתר בעייתך
וניצלת ממצבי רוח ירודים.

פזמון: לוג מייצרת...

מעט ארכיון מהשנים הראשונות של 'לוג'

שמות החברים: אריאלי משה, אלתר ישראל, גפני עווד, גלעד אורי, זקצר מאיר, רימלנד אבא וחנן רימון.

יומן 461 – 22/10/1971
תודתנו – נתונה להנהלת 'לוג' אשר במשרדיה נערך היומן
יומן זה נערך, הודפס ועוטר ע"י דינה ומתי עמלי.

- ב'לוג' – עבודת המפעל מתנהלת על מי-מנחות, כשצוות חברינו נכנס יותר ויותר לתלם, ובעקבות נסיעתו של אורי גלעד לגרמניה אף באות המכונות החדשות, ששתיים מהן נמצאות כבר בדרך.

נובמבר 1972

מה מתרחש בלוג

חולפים ועוברים שבועות וירחים ומסתיימת שנה לקיומו של המפעל שהוקם בדחילו ורחימו. בראשית שתי מכונות מיושנות ומוצריהם מוגבלים בכמותם ויקרים בייצורם. גורמים המכבידים בתחרות השוק החופשי. במפעל כיום עובדות 3 מכונות לניפוח מוצרי פלסטיק בכל הגדלים ומידות נפח החל מבקבוקון 10 מ"ל עד לבקבוק בן 5 ליטר, בתוכם גם ייצור הבקבוק לתינוק (צ'יקו).

רובו של הייצור אוטומטי, לכן גם מיעוט השאריות והניקוי שלהם. כל עבודת הגמר הם בבירור ואריזה מסודרת. לרוב בשקי ניילון מיוחדים מכל הסוגים וכן העמסת המכונות מדי יום בכל התוצרת לסוגיה. גם מכונת ההדפסה עובדת ברציפות ותורמת את חלקה במפעל.

עם הגדלת הייצור נוספו גם מגרסה וגם מערב לאספקת התערובות למכונות. כן היה צורך להסדיר את מחסני התוצרת בהתאם לייצור ובהתאם למשלוחים ללקוחות ולהגדיל את מחסן חומרי הגלם.

ובהמשך – הפיתוח והרחבה. כבר הובאה מכונת הניפוח החדשה, אר בקרוב תוצב על כנה ואחריה עוד שתי מכונות שהוזמנו, מהן לייצור הפקקים ועוד. ולהן נוספים מיכלים לאספקת החומר למכונות באופן מכני. המיכלים נבנו במסגריה שלנו והם יפעלו בקרב, אף ייקלו בזה על העובדים.

דברים שפורסמו ביומני הקיבוץ:

6/8/1971

תעשייה – אותם הורים, אשר היסו לטייל עם ילדיהם באתר התיירות אחה"צ המקובל – הרפת, כתוצאה מריח הזבל ניחוח חציר המלאה את סיומם שם, באה סוף כל סוף הגאולה: אתר תיירות פנים חדש נפתח השבוע, במבניו המשוחזרים של ביה"ח 'אשד' ז"ל לשימורים. מפעל הפלסטיק הראשון מזה אלפיים שנה, נחנך השבוע באשדות. אמנם ותק המכונות די-ניכר, אך מראה הפלסטיק הזורם וקולות הניפוח מרניני הלב ומעל הכל צנצנות ומיני אריזות הפלסטיק הנערמים יחד. יוצרים מחזר מרשים ונוגע ללב החלוצי-קיבוצי.

למפעל אף צדדים רציניים יותר, אותם חש צוות המפעל ובעיקר הטכנאים המנסים לאלף את המכונות לתת תוצרתן במקום החדש. וככל מפעל חדש רבות אף התקלות. אנו מאחלים לצוות המפעל ולכולנו, כי המפעל ינפח רוח חדשה בתוכנו..

ב- 7/9/71 התקיים דיון ראשון אחר העברת המפעל לאשדות. החודש הראשון היה חודש של הרצה עם מכונות ישנות. אין להוציא מזה מסקנות. הובא לתשומת לב הנהלת המפעל, שיש ליצור תנאי עבודה נוחים ויעילים לחברים שעובדים שם, ע"מ שירצו וילכו לעבוד במפעל. הודגש הצורך ברישום תמחירי מדויק יום-יומי על כל מוצר, ע"מ שנדע תמיד כדאיות של כל הזמנה. הנהלת החשבונות הפרישה לעבודה זו את יעקב חלק, שבא כמועמד למשק וינהל גם את החשבונות הפיננסיים של המפעל, כי הוא רואה חשבון במקצועו.

לפי הצעת משה אריאלי הוחלט ברוב דעות על הזמנת מכונת הדפסה בסכום של 52 אלף ל"י נוסף לשתי מכונות הניפוח, שכבר הוזמנו בחו"ל.

22/9/71

הנהלה ל'לוג' – נבחרת הנהלה בת 7 חברים – למפעל, בה כלולים עובדים מהמפעל והצוות הכלכלי של המזכירות.

השנים הראשונות של 'לוג' בעלון – סוף

בינתיים נראים בימים אלו טכנאי המפעל עושים ימים כלילות במאמץ להכניס את כל המכונות לעבודה סדירה ולהתגבר על קשיים בהפעלה תקינה של אחת המכונות.

במי ומה יומן 477 פורים תשל"ג 1973

מגשים וכוסיות – שלא כמו כמה מאוייבינו אין לנו כלום נגד מפעל 'לוג' – נהפוך הוא! כמה מדידינו הטובים ביותר עובדים ב'לוג'... אבל לא על אויבינו וידידינו רצינו לספר לכם הפעם (אם תזכירו לנו – נעשה זאת בהזדמנות..) אלא על מפעל 'לוג'. ולפני שאתם מרגיזים עצמכם נאמר לכם כי חדשות טובות בפינו! כן, כן, גם זה קורה אצלנו לפעמים!

השבוע, לאחר לא משנה בדיוק כמה זמן, הרימו כוסית ב'לוג' לציון העובדה המשמחת שכל המכונות במפעל פועלות כסדרן. אתם רואים, אמרנו לכם שלא כדאי לעשות מצב רוח... וכמו שמדינה איננה ניתנת על מגש של כסף, כך גם מפעל חדש איננו נכנס לתפוקה מלאה בהנף-יד (ואפילו הוא קם על חורבותיו של מפעל קודם... אשד). לא נותר לנו אלא לסיים בהבעת משאלה כי 'מה שהיה -היה', וכי 'עוד תראה, עוד תראה, כמה טוב יהיה'. אמנ!

גם בסדרי העבודה חלו שינויים ושיפורים. לאחר נסיון ולימוד בתהליכי הייצור, ועוד יש מקום לייעול וקידום להשבחת המוצרים והעבודה בהם. גדל גם צוות הטכנאים והתחזוקה למכונות הקיימות ולחדשות שצריך לכוון, לייצב ולהפעיל בחודשים הקרובים.

גם בצוות העובדים חלו שינויים ומתגבשת המסגרת של ישיבות קבועות מדי חודש לשמיעת ידווח שוטף והשינויים המתהווים וכן להחלפת דיעות והערות לאופן הניהול והייצור. מכאן הסיכויים לתמורה נאותה לעבודה ולמאמצים המושקעים כאן.

יעקב ענבי

11/1972 יומן 471 ב'מי ומה'

אין כניסה! – קצב 'ההתנפחות' של 'לוג' קיבל לאחרונה תנופה גדולה. לכתבנו נודע, שבמסגרת העבודות המתבצעות והתיכונים, ישתלט המפעל על רוב המבנים הישנים שעדיין נמצאים במקום לשם הרחבת המחסנים. נראה שלצורך זה לא יהיה מנוס מלפגוע בזכויותיהם הצודקות של ה'תושבים הקודמים'.

בינתיים נמסר שמהנהלת 'לוג' פנו אל בעלי התמרורים במשק לספק באופן דחוף תמרור – 'אין כניסה'.

8/12/1972 יומן 472 ב'מי ומה'

לוג – לצוות העובדים ב'לוג' הצטרף נח כהן כמנהל ייצור. בינתיים נוספו ל'לוג' עוד מספר אנשים – משה הורביץ – הצטרף מרצונו ל'לוג' ועובד שם חצי יום עקב צמצום העבודה במכוורת. מרדכי גלי – שסיים עבודתו ברפת מחלק את זמנו בין הספריה לבין 'לוג'.

לפני זמן קצר הגיעה מכונת ניפוח – 'בקום' חדשה והרצתה תחל בימים אלו. כנראה שתוך שבוע תגיע גם מכונת הזרקה לפקקים, וכן חלקים עבור מכונת ה'בקום' הקודמת שיהפכו אותה לאוטומטית מלאה.

חברת לוג - מוצרים פלסטיים (1993) בע"מ
קיבוץ אשדות יעקב איחוד, עמק הירדן 15155
טל' 04-6756338 04-6756378 פקס

"הוד אשדות" - ועמדת ביחס לרפורמה בחקלאות כפי עולה מתוך חוק ההסדרים לשנים 2021/2022, וכמה מילים נוספות

הוד אשדות

ברוח זו, של גידול היחידות החקלאיות ויצירת שותפויות, אנצל את ההזדמנות להביא לידיעתכם, כי ביום שני, לאחר שנתיים של עליות ומורדות במשא ומתן, חתמנו עם צמח תערובות ועוף טוב על הקמת אגודה חקלאית ששמה בישראל "הוד אשדות". האגודה תתפעל לול הוודים שלנו, תעסוק באימון וגידול הוודים. ההסכם מבטיח את המשך העסקתם של רפי ושרון, מבטיח את יציבות הפעילות והגדלת הרווחים.

אני מבקש להודות מעל דפי העלון לרפי בן נאים, שלאורך כל המשא ומתן שקיימנו, תוך שלא עם כל סעיפי ההסכם הוא חי בשלום, תמך ייעץ ואיפשר לנו באופן שאינו מובן מאליו להתקדם עד שלב החתימה, כשאנו יודעים שהענף מוחזק בצורה הטובה ביותר.

תודה נוספת לחן איתן ושאל אלטר, שליוו את התהליך, כל אחד בהתאם לאופיו, ועד לשלב גיבוש ההסכמות.

רפי, חן ושאל, תודה רבה! בלעדיכם זה לא היה קורה.

המשך קיץ רגוע לכולנו.

ישי שפירא

פנה אלי עורך העלון, להתייחס להצעה לרפורמה בתחום החקלאות כחלק מחוק ההסדרים שאושר ביום ב' בממשלה ועדיין ממתין לאישור הכנסת לאחר החגים.

אינני פוליטיקאי מקצועי (כחובבים), כמדומני שכל הישראלים פוליטיקאים... אך כשאבנר, כקולגה שלי בבית הספר התיכון "תבור", בעין דור, פונה אלי, אני משתדל שלא לאכזב אותו. אז כמה משפטים.

אפתח ואומר, אני סבור שרפורמה מסויימת, שאנו החקלאים מהווים פקטור בגיבושה, היא צו השעה, הציבור דורש זאת ובצדק ואנו החקלאים לא טרחנו מספיק להמשיך ולהתייעל.

אני סבור שאנחנו החקלאים זקוקים מעת לעת לאירוע שיעיר אותנו.

עד שלא כפו עלינו לאחד רפתות, לא עשינו את זה, והיום הרפתות הגדולות הן הרפתות שעתידן מובטח. יש רפתות שמרוויחות אג' בודדות לליטר חלב ואחרות שמרוויחות פי 10.

ניתן וחייבים לייעל את כלל תחומי החקלאות. משקים יתקשו להחזיק ענפים קטנים ולהמשיך לשמר רווחיות.

יש למצוא את הדרך לעודד חקלאים להגדיל את יחידות הייצור שלהם, בין השאר על ידי הקלת הרגולציה ועידוד השקעות.

הברירה החקלאית היא לעשות הכי טוב את מה שאתה עושה, תמיד יהיה מי שמעוניין בתוצרת מובחרת.

לעניין פערי התינוך, אכן הריכוזיות של הקמעונאות בישראל היא בעייתית ומאפשרת לקמעונאים לגבות מרווחים שלעיתים גובלים בחזירות. על הממשלה לטפל גם בנקודה זו.

בחינוך החברתי

ואיתמר גרינבאום שליוו את הקבוצה לכל אורך השנה.

למרבה הצער, בבוקר שאחרי המחנה, התבשרנו שאחד מנהגי ההסעות שהסיעו את הילדים אל המחנה ובחזרה התגלה כחולה מאומת לקורונה. הדבר גרם לנו לעצור את הפעילות בבתי 'אלה' ו'צפצפה' תוך הכנסה של עשרות (!) ילדים לבידוד. נאחל לכולם החלמה מהירה ובריאות איתנה.

קייטנת איל"ן

לפני כשבועיים אירחו בנות ובני חברת הנעורים את קייטנת איל"ן בפעם ה-21 בהובלתה הבלתי נלאית של **סמדר ינאי** ולצידה צוות המדריכים **עמית בן-דוד ומיכל פריד**.

רגע לפני תחילתה של הקייטנה, כאשר התגלו בקיבוצינו מספר חולי קורונה היינו במצב לא פשוט שנאלצנו לבחון את היכולת שלנו לממש את הקייטנה מבלי לסכן את ילדי איל"ן מחד והקהילה מאידך.

לאחר התייעצויות הוחלט לקיים את הקייטנה והיא יצאה לדרך ביום ראשון האחרון (18/7) כאשר קלטנו 10 נערות ונערים מאיל"ן. מרביתם של הקייטנים הגיעו אלינו מהמרכז מבי"ס און בתל אביב. מה שאפיין את קייטני איל"ן השנה היה גילם הבוגר יחסית.

סוגיה נוספת עימה נדרשנו להתמודד היתה העובדה שהיו לנו שתי שכבות שטרם לקחו חלק בקייטנת איל"ן ונדרשו לחניכה והכוונה צמודה יותר מבעבר.

לשמחתנו, גם השנה כמו בכל שנה, היתה הירתמות מופלאה ונהדרת של חברות וחברי הקהילה. אם בתרומה לקייטנה, אם בסיוע בארוחות, אם באירוח, ואם בפעילויות השונות שקיימנו. תקצר היריעה מלתאר את העזרה האדירה שקיבלנו ואני מבקש מכאן להודות לכולן וכולם על התמיכה והסיוע.

עברנו מעל חודש מאז תחילתה של פעילות הקיץ בחינוך החברתי.

עם פתיחתה של פעילות הקיץ קיימנו **יום כיף וביילוי בכנרת** בחוף סוסיתא המחודש. ביום כיף לקחו חלק ילדי שכבות א'-ח' והוא היה מוצלח ביותר. בשעת בוקר מוקדמת (8:30...) שלחנו 'כוח חלוץ' משכבה ח' שיארגן את השטח. סביב השעה 9:30 הגיעו שאר השכבות. סה"כ היינו כ-160 ילדות וילדים וביילינו במקום עד לשעות הצהריים המוקדמות.

המבנה הפיזי ואופיו המיוחד של חוף סוסיתא (וזאת ההזדמנות להמליץ למי שטרם ביקר – שימהר לעשות כן!) הביאו לכך שחווינו חיבור נעים ונהדר של כלל השכבות. לכל שכבה/בית הייתה פינת ישיבה משל עצמה, אבל הרחצה בחוף, והארוחה היו משותפות וראינו חיבורים יפים בין ילדים וילדות בגילאים שונים.

את השבוע הראשון של פעילות הקיץ חתמנו **במסיבת הסיום של בני ובנות שנת המצוות** בחינוך החברתי. יחד עם טליה לזר (בתאית הבית שלנו) וינון ערב מדריך השכבה החבר'ה עמלו במשך כשלושה חודשים על הצגת הסיום.

בבוקר שלמחרת ההצגה נסעו בנות ובני השכבה הצעירה **למחנה ההעפלה של תנועת הנוער** העובד והלומד. במשך שלושה ימים הם נערכו לקראת 'ההעפלה' לארץ ישראל, ובבוקר יום ב' הם עלו לספינת המעפילים (בכנרת...), חדרו את המצור של היבריטים והצליחו לנחות בחוף עין גב. מחנה העפלה הינו אחד המפעלים הנחשבים ביותר של התנועה וזהו למעשה המחנה הראשון שמגיעים אליו חניכים מכל רחבי הארץ. בהמשכו של אותו שבוע יצאו שכבות ד' ו' למחנה הקיץ של התנועה.

עם תחילתה של חופשת הקיץ יצאו 17 נערות ונערים משכבה ט' באשדות יעקב **לסמינר מד"צים של תנועת הנוער העובד והלומד**. ליציאה לסמינר קדמה הכנה ארוכה שהובלה על ידי צמד המדריכים הותיקים נוגה רשף

בחינוך החברתי - סוף

תגובות:

בשבילי זו זכות, זכות לתרום ולעזור לילדים וכך גם לתת חופש קטן למשפחות שדואגות להם כל השנה. בקייטנת אילן אנו מקבלים פרספקטיבה לנקודת המבט שלנו בחיים. זה פרוייקט מיוחד מאין כמוהו ומקווה שימשיך כמה שיותר בקיבוץ.
מור אביגדור.

קייטנת איל"ן בשבילי הוא אירוע משמעותי ביותר. ההכנות לקראת הקייטנה והשבוע עצמו תרמו לי לחברי ומאמינה שגם לחניכים. זו זכות גדולה ומחכה לשנה הבאה!!
שיר קמרינסקי.

אני ילד מהצעירים שהתנדבו בקייטנת אילן, אלו היו ימים עמוסים מאוד אבל עם זאת גם היו מעניינים ומהנים מאוד. היו רגעים קשים וארוכים אבל הרגעים האלו ביגרו אותי מאוד והייתה לי הרגשה טובה על כך שלקחתי על עצמי אחריות כבדה.

גיל שקד נציג ה'חיתים'

בהתחלה זה היה מלחיץ אבל מהר מכירים ומתחברים לילדים. למדתי מהשבוע הזה לא לשפוט אנשים לפי מראה והילדים של אילן מלמדים אותנו הרבה דברים. זה היה משמעותי ונתן לי להרגיש שעשיתי משהו חשוב.

דנה פרידר

בבתים הצעירים (א', ב') פעילות הקיץ נמצאת בשיאה וממשיכה בצורה שוטפת. מחודש אפריל עמלו הצוותים על תכנית מגוונת ומלאה בפעילויות שונות, חלקן

באשדות ולא מעט ממנה מחוצה לה. הילדים כבר הספיקו לבקר בעמק המעיינות, בחי-פארק בקריות ובשבוע שעבר הם ביקרו בפארק המים במעין צבי ובעין תינה. בימים אלו אני עוסק בצורה אינטנסיבית בהיערכות לקראת שנת הלימודים הבאה – תשפ"ב.

תכנית העבודה (כולל התקציב) אושר על ידי מועצת החינוך לפני כחודש וכעת עיקר העיסוק שלי מתמקד בבניית הצוותים וגיוס כ"א נוסף בהתאם לנדרש.

תמונת המצב של הצוות לשנה הבאה איננה מסוכמת. עדיין יש לנו כמה וכמה (וכמה) פערים ובזה עיקר העיסוק שלי. אני תקווה שתוך זמן קצר הנושא יקבל מענה מיטבי וניתן יהיה לקיים את מפגשי ההכנה הנדרשים לקראת תחילתה של שנת הפעילות.

לסיום, אני מבקש להזכיר לכלל ציבור ההורים שביום א', 22/8 נקיים ערב בברכה לסיום וסיכום פעילות הקיץ.

בברכה,

אמנון אביגדור - מנהל החינוך החברתי

סיכום קייטנת איל"ן 2021

הדור הצעיר לקראת לימודים

לבני הדור הצעיר, בני הקיבוץ

הנה מתחילה לה עוד שנה.....

ואיתה גם שנת לימודים חדשה.....

לימודי צעירים תשפ"ב

על פי החלטת הקיבוץ – כל בן שהוריו חברי קבוץ לפחות 20 שנה, מקבל בגין הוריו 20% מעלות שכר הלימוד. למשך שלוש שנות לימוד בשכר אוניברסיטאי אחיד.

הכסף ניתן החל מהשנה בה נרשמים ללימודים, או בתום 5 שנים מהשחרור מהשירות הצבאי.

כל סטודנט מתחיל או ממשיך, מתבקש להיפגש לשיחה קצרה על לימודיו.

לשמוע ולהשמיע.....

ניתן לתאם את המפגש עם אודי כהן רכזת הדור הצעיר

מזל טוב!
 פנטז ארניקאום
 אהודת הנין
 נכד אדית ואורי
 מזל טוב לכל המשפחה!

קייטנת איל"ן שלנו השנה הייתה שונה, אחרת. בשל חשש הקורונה, שלווה אותנו לכל אורך שלבי ההכנה, וגם בשבוע הקייטנה עצמו, כאשר עד הרגע האחרון לא ידענו אם באמת נצא לדרך. מה שחיוק אותנו, הצוות המלווה, זה הרצון החזק, האמיתי, של בני הנעורים להמשיך במסורת ולקיים את השבוע המאתגר.

שבוע הקייטנה בנוי על התנדבות הקהילות שלנו, כולל חברת **לוג** - גם בהרמת תרומה כספית וגם בעזרה בפועל- ועל כך הרבה תודות!

כמו כן "אימצו" אותנו גופים אזוריים כמו **המועצה, אגודת המים, המפעלים האזוריים** - גופים שרואים את משמעות העשייה החינוכית שלנו, ומידי שנה מרימים את תרומתם, אנחנו חשים את רוח הנכונות וההתנדבות בציבור הרחב, מה שמחזק ומלמד את בני הנוער שלנו- **שאני גאה בהם!!!** (הדברים שביטאו בכתב מלמדים על כך ואותי מרגשים ביותר).

אין ספק כי הקורונה השפיעה עלינו מבחינת התנהלות, מה שגרם למתח עד הרגע האחרון ודרש הרבה יצירתיות וגמישות בתוכניות, מתוך הרצון לשמור על החבריה שלנו כמו גם על החניכים שהגיעו, שמטבע הדברים רגישים ביותר לתסמינים.

מי ייתן ונוכל להמשיך ולצמוח עם העשייה והנתינה גם בשנה הבאה.

תודה גדולה לאמנון ומיכל שהיו שותפים לכל התהליך, עם היוזמות וההתאמות בשטח.

סמדר ינאי

עדכון מהדור הצעיר באשדות

רשימת הצעירים המתגייסים ויוצאים להתנדב:

- כרמל עידן – ש.ש. ניצנה
- גרינבאום איתמר – ש.ש. גינות העיר י-ם
- פרישקולניק מיה – ש.ש. ויצו הדסים
- רוביו עינב – ש.ש. אות הנוער הבינ"ל
- רוזנמן מיכל – מכינה קדם צבאית – אל רום
- לוי איל – מכינה קדם צבאית
- הראל רועי – י"ג-י"ד מכללת כנרת CNC.
- לוי ניתאי – מתגייס לצה"ל לחיל הים
- רשף נגה – מתגייסת לצה"ל לוגיסטיקה
- פרץ שדה יונתן – מתגייס לצה"ל
- לוי אופיר – מתגייסת לצה"ל לחיל החינוך
- פלטיני ליאה – מתגייסת לצה"ל
- אוהב ציון חן – מתגייסת לצה"ל – לקרבי
- דוד ישי – מתגייס לצה"ל
- פרח יובל – מתגייס לצה"ל לצנחנים
- רשף טל – מתגייס לצה"ל
- ברנוף נועה – מתגייסת לחיל האוויר
- לוי ליהי – מתגייסת לצה"ל
- משה חי קסם – מתגייסת לצה"ל
- בן שיטרית נווה – מתגייסת לצה"ל

ברכות לכ-ו-ל-ם!

ביום שישי ה-16/7 עשינו מפגש צעירים בבריכת השחייה, בו היו קרוב ל-60 חברה שבילו יחד... שיחקו, שחו בבריכה, ישבו ושוחחו.....

נהנו מארוחת ערב בשרית טובה, בירות, ופינוקים של סלטים ותוספות שההורים הביאו.....

לאירוע הצטרפו הצעירים החדשים, מסיימי י"ב, 21 חברה (20 מהרחבה 1 מהקבוץ)

בערב פגשו החברה הצעירים את הכיתות הבוגרות, דיברו קצת עם החיילים הוותיקים וסיפרו קצת על התכניות שלהם לשנה הקרובה. ניפגש שוב להרמת כוסית לקראת ראש השנה.

הרכב הדור הצעיר:

23	חיילים ותיקים
13	חיילים חדשים
4	שנת שרות
2	מכינה צבאית
1	י"ג - י"ד
1	שרות לאומי
6	קבע

סה"כ - 50

מתגייסים לצה"ל לאחר שנת שירות: ליאני רז, ארנון אורי, פלג מעין, שוחט יפתח, סדן רום וקמרינסקי אליעד.

משתחררים מהצבא עידן ברון יובל לוי, מיקה

ארכיון אשדות איחוד

לוב, אל-אביאר, 8/4/1944

שלום,

..ובכן אתחיל מערב פסח. בבוקר בשעה 10 צריך הייתי לנסוע לבנגזי מהלך של כ-60 ק"מ בדרך לא דרך, בכדי להביא כביסה ולהחזירה (הייתי אפסנאי באותו הזמן). לפי חשבוני צריכים היינו לחזור בשעה 2 או 3 אחרי הצהריים. לפני שיצאנו, נודע לנו שבבנגזי נמצא אוטו של הפלוגה שהתקלקל וצריך להביאו לגדוד. נסיתי להתקומם והסברתי שהאוטו שלנו מיועד רק לכביסה, אבל הרבה זה לא עזר לי, פקודה היא פקודה! ובכן, קיבלתי את הדין, וגם את כל האבק העצום של קירניקה. לבנגזי הגענו בשעה 1. הנהגים הלכו לסדר את האוטו ואני את הכביסה. בינתיים נדדמו כ-10 אנשים מהגדוד שחזרו מהחופש בארץ.

כמובן שצריך לקחתם, ומקום באוטו שלי יש רק ל-5. בינתיים הופיעה גם האמבולנס הגדודי, מלא חולים, שרצו לחוג את הסדר בגדוד. שם הצלחתי לדחוף קצין שלנו ובקשתי שיגיע למחנה, שישלח אוטו לנותרים. בשעה 3 זזנו במהירות של 15 קמ"ש, כשאנו סוחבים מאחורינו את האוטו המפונצ'ר.

כולנו היינו מכוסים באבק האדום של המדבר, נרגזים, מקללים ורעבים. בשעה 7 הגענו ואני עוד צריך לחלק את הכביסה לכל הפלוגות. כשהגעתי לפלוגה שלי, כבר עמדו האנשים לבושים חגיגית במסדר עם המסטינגים ביד, בכדי ללכת למחנה הקרוב אלינו, לסדר. הספקתי רק למרוח את הפנים במים והלכתי בל מסדר למחנה. היה לי מצב-רוח מזופת מאד, ולא יכולתי להשתחרר מההשוואה עם הפסח הראשון שלי בארץ. היה זה בלוד, בגדוד העבודה הצבאי (הג'יפים), ואני עוד לא מלאו לי 18 שנה. כולנו השתכרנו, רקדנו, שרנו ואחר כך על משכבי קצת בכיתי... התגעגעתי פשוט לסדר של אבא ואמא בגולה. כמובן שלא הייתי היחיד...

ובכן, נחזור למציאות, אל הסדר באל-אביאר. אין הרבה מה לומר. אבל יש לנו רב צבאי, ולו יש מה לומר, אבל הצרה היא שלא יודע, איך עושים זאת. את רוצה את הצילום שלו, ובכן, גמד עם זקן, מרכיב משקפיים וגב עגול. ובטח חשב – איזה מעשה רב הוא עשה, להצלת הנפשות החוטאות,

מכתבים של אנשי אשדות מהבריגדה היהודית – פרק ה'

אנחנו ממשיכים עם מכתבים מהבריגדה. המכתב להלן מספר מה חווה הכותב באחד האירועים בזמן שירותו בבריגדה, אבל במבט רחב יותר הוא גם מלמד על המגוון העצום של החוויות שהחלוצים חוו בדרך להקמת המולדת. אי אפשר שלא להעריך ואף להעריך את הנחישות והדבקות במטרה של האנשים הללו. אילו היינו כותבים על חוויות החלוצים, אין אוכלוסיה בעולם שיכולה להתחרות ברבגוניות של חוויותיהם, כגון השחרור מהגולה, עבודה בחקלאות ובבנין, חיי שותפות קפדניים, ויתור על רכוש פרטי, התור לנסיעה לחו"ל ושטיפת כלים לקהילה שלמה, שלא לדבר על חיי משפחה רגילים וכיוצא באלו.

אמנם ראש השנה בפתח, אך המכתב להלן מתמקד בליל הסדר בזמן שירותו של יעקב לוזי בלוב. יעקב כתב את המכתב ללאה אשתו ב-8 באפריל 1944 והוא התפרסם רק ב-1973.

תודה לאירית גל על הקלדת החומר.

שבת שלום ובריאות טובה לכולם,

שאול ינאי

ארכיון - סוף

נר נשמה חודש אוגוסט

ט"ז אב תרצ"ב	18.8.1932	שמואל	אוסקובסקי
ט"ז אב תרצ"ב	18.8.1932	מיכאל	בן-דוד
ט"ז אב תרצ"ב	18.8.1932	מנחם	יפה
ד' אלול תרצ"ו	22.8.1936	ישעיהו	גרינמן
ט"ז אב תש"ג	17.8.1943	יוסף מאיר	קסטן
ד' אב תש"ו	1.8.1946	אסתר	ירושבסקי
ג' אלול תש"ז	19.8.1947	יוסף	הוכברג
ט' אב תשי"ד	8.8.1954	מנחם	גמורמן
כ"ד אב תשט"ז	1.8.1956	יובל	גלי
ו' אב תשי"ט	10.8.1959	ברוך	גולדשמיט
כ"ה תמוז תשכ"ז	2.8.1967	מירהלה	גפני
י"ט באב תשל"א	10.8.1971	דן	זאבי
י"ז אב תשל"ד	5.8.1974	פנינה	חזן
ט"ו אב תשמ"ב	5.8.1982	מרדכי	מגיני
ז' אלול תש"ן	28.8.1990	שלום	חזן
כ"א אלול תשנ"ג	8.8.1993	מלכה	מהגר
י"ג אב תשנ"ה	9.8.1995	מיכאל	בן-ארצי
י"ב אב תשנ"ז	15.8.1997	שמחה	גולני
ז' אלול תשנ"ט	19.8.1999	סוניה	בורשטיין
ט"ו אלול תשס"ב	23.8.2002	יוסף	חלק
ט"ו אב תשס"ד	2.8.2004	גדעון	כהן
ו' אלול תשס"ד	23.8.2004	מרים	דון יחיא
ט' אב תשס"ו	3.8.2006	מרים	בן-פורת
י"ד אב תשס"ו	8.8.2006	מורן	כהן
ט"ו אב תשס"ט	5.8.2009	צילה	כהן
ו' אלול תשע"ה	21.8.2015	יאיר	ברקאי
י"ד אב תשע"ז	6.8.2017	עמוס	גל
י"ד אלול תשע"ח	25.08.2018	יעקב	צפריר
י"ג אב תש"ף	03.08.2020	טוניו	בלכר

פרטים על כל אחד מהנפטרים ניתן לקרוא באתר ההנצחה של אשדות איחוד באינטרנט

שהקריא משהו מן ההגדה. ישבנו באולם גדול. פי שניים מזה של אשדות, היה די חשוך. ישבנו וחיכינו שיבואו הקצינים שלנו וגם האנגלים, והרב שלנו נואם, אבל כשהיין נמצא על השולחן, איש לא שמע מה הוא מדבר, לא היו רמקולים, התחלנו לשתות והיין אמר את שלו.

להבא אני בהחלט בעד זה שיזמינו כומר צבאי אנגלי, הם עושים את זה בקיצור ונוסף לזה אומרים איזו בדיחה וזהו. מובן שגם אני לא התנזרתי מהיין עד שהרגשתי שהרגליים שלי נעשות רכות ואז קמתי והלכתי כמעט בקו ישר למחנה שלנו (שיכור תמיד משתדל ללכת בקו ישר, בכדי להוכיח לעצמו ולאחרים שהוא בסדר), הספקתי להגיע למיטה שלי וכבר ישנתי. נקוה שבפסח הבא אולי כבר נהייה בבית. ד"ש ליעל ולרותי.

יעקב לוזי

משתתפים באבלו של דורון רוזנבלום

והמשפחה

במות האב-הסב.

בית אשדות

מתי תוחזר עטרה ליושנה

שאחלים, נסיים את שיפוץ האנדרטה (עניין של כמה חודשים כנראה). המיצג, לכשיקום, יהיה זהה בעיצובו לנוכחי, כאשר הזכוכיות המנופצות יוחלפו בחדשות ומסגרות הברזל ייעשו הפעם מברזל ברמה גבוהה שעמיד בפני בלייה. ועד שזה יקרה, מציע גיישו (אני מצטרף לדעתו) להעיף את האנדרטה ממקומה, ויפה שעה אחת קודם.

אבנרון

מקום חנייה מותאם

תודה גדולה למיכה ולאנשיו, לאלון, לעינת ולהנהלת המשק.

תודה לאשדות...הבית !!

ריקי ויאיר בן דוד

הזכוכיות המנופצות ששבריהן מעידים על מידת השבר; המסגרות הקרועות; הברזל שהחליד והתפורר; השמות שנמחו; סליחה מראש על ההקבלה - אבל אין משהו שמזכיר שואה יותר מהמייצג הפאתטי הזה שבתמונה לפניכם, שכך עומד בעליבותו מעל שנתיים, ואנחנו, שבאים ללוות, להיזכר או להניח זר, מתעלמים ממנו, כאילו זה כלל לא נוגע לנו.

אילו יכלו קורבנות השואה החקוקים על הזכוכית המנופצת, לזעוק את עלבונן, היו עושים

זאת בטח טוב מאיתנו, אז אנחנו נהיה להם פה. שנים על שנים, מזכירה לנו עמליה דיין, עסקו באשדות רבתי בשאלה כיצד להנציח את קורבנות השואה, הצעות קמו ונפלו, עד שהוחלט על הדגם הנוכחי שעיצב אברהם חזן: מסגרות מתכת בזויות שונות מקובעות בבטון לקרקע, שחובקות לוחות זכוכית ועליהן שמות הנרצחים/נספים של קרובי אשדות.

גם על המיקום היו חילוקי דעות ולבסוף הוחלט על בית הקברות.

האיש, כך מסתבר, שהיה אחראי על תחזוקת האנדרטה בשנים האחרונות, הוא אומן הזכוכית והויטראז' רון גשורי (גיישו) מאשדות מאוחד שלדבריו חזה את הנולד וביקש מספר פעמים תקציב לחזק את הברזלים המתפוררים, אך לשווא.

בעקבות החורף הסוער לפני כשנתיים נופץ חלק מהאנדרטה. יש אומרים בגלל משב רוח אימתני, אחרים נשבעים שאבנים מן הכיסוח אחראיות לנזק. הוגשה תביעה לביטוח, ואחרי כשנה אושר סכום כסף שנועד להשיב עטרה ליושנה.

אלא שמאז ועד רגע זה לא נעשה דבר. באפריל השנה פניתי לעינת אפשטיין, מזכירת אשדות. "בגדול, קיבלנו כסף מהביטוח על הסופה האחרונה" אמרה "ויש כבר קבלן שאמון על הביצוע". מסתבר שהקבלן שאמון על הביצוע הוא גיישו מאשדות מאוחד, אז פניתי לגיישו. "התיקון אמור היה להתבצע לפני מספר חודשים", אומר גשורי, "אלא שאז עברתי ארוע לבבי קשה שהשבית אותי (הכל בסדר, לא לדאוג!!). אני בקשר עם עינת, וברגע

פרמיירה לסרטו החדש של משה אלפרט

מספר אלפרט, עבדתי כצלם חדשות ברשת טלוויזיה אמריקאית, וכך פגשו הגורים ראשי ממשלות, פוליטיקאים ואפילו את האפיפיור.

כיוון שמי הכינרת עכורים, ויש קושי עצום לצלם מתחת המים, בנה אלפרט אקווריום גדול, בו גידל דגי אמנון הכנרת, בכדי לעקוב ולצלם מקרוב, בפרט בעונת הקינון.

משה אלפרט, שנולד לפני 77 שנים בבית חולים הסקוטי בטבריה, מאה מטרים מקו המים מהמים, אומר שהכנרת היא אהבת חייו והוא עוקב אחר פעילותה לאורך השנה כולה.

הוא מדגיש שרוב יוצרי הסרט מקורם בתנועה הקיבוצית: כותב המוסיקה הסימפונית שמלווה את פס הקול של הסרט הוא **אורי אופיר**. כדי להתאים את המוזיקה למצב הרוח בכל סצנה בסרט, נסע אופיר לבולגריה להקליט את התזמורת הסימפונית שהיא פס הקול של הסרט; **עילי בוטנר** יליד עין-כרמל הלחין את השירים המשובצים בסרט, למילותיה של **רחל שפירא** (שפיים) ואחת המבצעות היא **ירדנה ארזי** ילידת כברי. קריינות הסרט היא של השדרית **הדר מרקס**.

אחת המשימות המורכבות בסרט, אומר אלפרט, היתה להביא את קולות הטבע הציפורים באופן אותנטי, דבר שבתנאים רגילים קשה מאד לביצוע בגלל הרעש הסביבתי. את הקולות בנינו באולפן קול, מתוך שלל הקלטות ארכיון שצברתי במהלך השנים, כאשר המיקס הסופי בין המוסיקה לבעלי החיים שייך ל**שלי בר און**.

יו"ר איגוד ערים כינרת וראש המועצה האזורית עמק הירדן **עידן גרינבאום**, אמר בפרמיירה כי הסרט הנפלא משקף את החיים כאן, לצד האגם הלאומי, השזור בהוויית חיינו מילדות, ומעניק לאלו

בשבת האחרונה התקיימה בבית גבריאל פרמיירה לסרטו החדש של **משה אלפרט** מאפיקים "כנרת - ים של חיים" שבימים אלה עולה לאקרנים בכל רחבי הארץ. אשדותים רבים צפו בהקרנה, כמו רבים מתושבי העמק, כמחציתם ילדים, שבתום ההופעה הותירו מתחת למושבים ובמעברים הררים של פופקורן.

להפקת סרט הטבע יוצא הדופן, שצולם במהלך שני עשורים שותפים: 'איגוד ערים כינרת', קרן רבינוביץ' ופרויקט הקולנוע הגלילי. הסרט עוקב אחר משפחת חתולי ביצות בראשם גורה שאיבדה את אימה בסבך הסוף. סיפור הישרדותה המופלא של גורת החתולים על רקע שקיעות וזריחות מרהיבות ועונות מתחלפות, צדים את עינו ודמיונו של הצופה הצעיר וגם הבוגר. העבודה על צילומי הסרט, אומר אלפרט, חייבה קירבה אל חתולי הביצות, שבמצב הטבעי רגישים מאוד לנוכחות בני אדם. על מנת ליצור קירבה אינטימית, ואמון בו ובמצלמה, גידל אותם אלפרט (בסיוע בנו הוטרינר ניר אלפרט), בסביבה מיוחדת שבנה, שמנסה לדמות את סביבת החיים הטבעית בכינרת. בהמשך בנה עבורם סביבה טבעית מגודרת, המדמה בית גידול בטבע. הצילומים לסרט נעשו בתפאורה מיוחדת, כאשר אתר הצילומים המרכזי הוא האי שנחשף מול קיבוץ מעגן לאור ירידת מפלסי המים בחמש השנים השחונות. על פי היתר שקיבל מרשות הטבע והגנים, גידל והאכיל אלפרט את החיות לאורך כל שעות היממה, כאשר הגורים אף צמודים אליו בחודשים הראשונים לחייהם בשק חזה. באותה שנה,

הסרט – כנרת - סוף

כנרת, כנרת

אל אביב שקצ
 שחר שב בוקצ
 אל בשן ואי מרוט,
 שב חרמון רוטצ
 הד חליל לוטצ
 היקוט צטוץ חלום...

אל אלפי כנרת
 נפרשה מכמרת,
 שט לו אנוי דיוטיט,
 יד עברית חותרת,
 כן שיר המשמרת:
 בין שדות וצמקית.

כנרת, כנרת,
 את נלך תפארת,
 הריק יוריקו:
 אלפן ואלפי.

ירח בליל
 אק חרש יסיר
 ביום אל חופיק,
 ירון הלמיר.

כנרת, כנרת,
 את נלך מולדת,
 אבוליק נפרוצה
 לאור ולדרור.

אברהם ברושי

המגיעים לכינרת לנופש, מבט נוסף על חיי הבר השוקקים סביב האגם. כולנו מחויבים להמשיך ולשמור על האיזון האקולוגי בכנרת ולוודא כי תכניות הפיתוח השונות, לא יבואו על חשבון הסביבה והמגוון האדיר של חיות הבר והעופות.

יאללה תגיעו, 'בית גבריאל' מחכה לכם.

אבנרון

אלף טוב!
 אבארי אופיר ולורד כהן
 אנישואיהם!
 אלף טוב ורוב אושר!
 אלף טוב למשפחה!

התאנה

דברים שלא ידעתי ומצאתי בויקיפדיה

פרטים מקצועיים

השם המדעי שלה הוא *Ficus carica* ובעברית **פיקוס תאנה**. התאנה, היא עץ ממשפחת **התותיים**. העץ נשיר, ומגיע לגובה 3–10 מטרים. עץ התאנה הוא אחת משבעת המינים בהם השתבחה ארץ ישראל. העץ גדל בר ליד מעיינות, לאורך בקעת הירדן ובקעת ים המלח.

בספרות המקצועית מקובל שהתאנה ביתה לפני כ-6,500 שנים במזרח הקרוב אך ייתכן כי העץ בוית עוד קודם לכן, כבר בתחילת התקופה הנאוליתית לפני יותר מ-11,000 שנים. זאת לפי תאנים עקרות שנמצאו בחפירת האתר גלגל הסמוך לקיבוץ גלגל. אם כך, התאנה היא הגידול התרבותי הקדום ביותר הידוע, כאשר ממצא ביות הדגנים המוקדם ביותר באזור, מאוחר בכאלף שנים.

האבקה והפצת זרעים

האבקות הפרחים נעשית על ידי צרעות זעירות באורך 2–3 מ"מ בשם "צרעת פיקוס התאנה" היא **הבלסטופגה** (*Blastophaga psenes*) עץ התאנה הוא דו-ביתי כלומר ישנם עצים בעלי פרחים נקביים וכן עצים בעלי פרחים זכריים. יש התאמה מושלמת בין הסמביוט א: תאנה, וסמביוט ב: הצרעה המאביקה ביחסי סימביוזה בה שני הצדדים תלויים ונהנים זה מזה. הן התאנה והן הצרעה אינן יכולות להשלים את מחזור חייהן ללא פעולות הצד השני.

דבלה או גרוגרת?

מה שאנחנו קוראים לו דבלה זו **תאנה מיובשת** שהשם הנכון שלה הוא – **גרוגרת**.

דְּבֵלָה זה גוש תאנים מיובשות הדבוקות זו לזו (בדרך כלל במעין מעגל), וברבים "דְּבֵלִים" ואף "דְּבֵלוֹת" נמכרות כך בעיקר בטורקיה.

למד והעביר: **יונתן אלתר**

כשאומרים הקיץ הגיע. בעצם אומרים **התאנה הגיעה!** קיץ זה השם של התאנה בעונה הזו ועל שמה נקראת העונה - **קיץ**.

התאנים מבשילות בדרך כלל, בשניים או שלושה גלים. כל גל נמשך מספר שבועות בהתאם לתכונות הזן ותנאי האקלים. התאנים המבשילות **בגל ההבשלה הראשון**, בין אפריל ליולי – נקראות "**בְּכוֹרוֹת**". הבכורות יותר מימיות ומתפתחות על ענפים מהשנה שעברה. אלו המבוקשות ביותר למאכל.

התאנים המבשילות **בגל הבשלה שני**, בין יולי לספטמבר, נקראות "**קִיץ**" ומכאן, כאמור, בא השם לעונת השנה. בתקופה זו מבשיל היבול העיקרי שהתפתח בעיקר על ענפים שצמחו באביב האחרון. תאני ה"קִיץ" יותר מתוקות וטובות לדבלים.

גל ההבשלה השלישי, הסתוי עשוי להופיע מספטמבר עד דצמבר. התאנים של התקופה הזו נקראות "**אפלות**" – היבול דליל. הגל מותנה בדרך כלל בהפריה של הצרעה והוא מופיע על ענפים שגדלו בעונת הקיץ.

"התאנה חנטה פגיה"

כל שנה בפסח אנחנו שרים "התאנה חנטה פגיה" מה הם אותם פגים? אז ככה, פרי התאנה שאנו אוכלים אינו אלא **פרי מדומה**. למעשה אנו אוכלים **תפרחת** כלומר אסופת פרחים של התאנה, הפרחים נמצאים במבנה סגור דמוי כדור או כד חלול שהדפנות הפנימיות פורחות בצפיפות וזה נקרא "**פגיה**". בתפרחת התות הפרחים פונים החוצה והזרעים מפוזרים על פניה ואילו בתאנה הפרחים פונים פנימה. פי הפגיה סגור על ידי קשקשים רעופים המבודדים את חלל התפרחת מהעולם החיצון. גודל התפרחת (הפגיה, שאנחנו קוראים לה תאנה) כ-3-5 ס"מ, היא בעלת קליפה בצבע ירוק-בהיר או סגלגל, במבנה בשרני וחלול והפנים ירוק או אדום ככה.

מי ומה באשדות

סמוך למאגר המים הסולארי שלנו הוקם לאחרונה מיזם המדמה אביזרי מים שונים ומתחתם הכיתוב 'מקום קדוש'. למה קדוש? למי קדוש? הפתרוניים לאברהמיק חזן ומיכאל לוי.

רז גל מדווח שבליגת הקיץ של עמק הירדן בכדורסל התקיימו עד כה שלושה מחזורים. אשדות יעקב עשתה שני ניצחונות על "וותיקי העמק" ו"קבוצת כנרת" מול הפסד בודד ל"צעירי העמק". במשחק ההפסד חסרו כל מסיימי י"ב שהיו בטיול לפני צבא. לציין שקבוצת אשדות כוללת ותיקים כמו יניר אלטר, תמיר גל, רז גל, נרי בן פורת, אמיר פלקס, אורן ראובני ואיתי אסף (שחקן חיזוק) לצד צעירים שהשתלבו יפה מאד והיו דומיננטים בשני הניצחונות הראשונים: ישי דוד, יובל פרח, מור אביגדור, עידו כרמל וניר נגלר, שמחזק אותנו יחד עם יותם שוחט, והללו מרכיבים קבוצה תוססת, מהירה ולוחמת. את הקבוצה מאמן ענבר אלטר עם עוזרו אלון אורבך. בשבת יתקיים המחזור הרביעי בו תפגוש אשדות את קבוצת "אלווה" בשעה 2000 בבית בנדל. הקהל מוזמן להגיע.

שני תיקונים לכתבה מהעלון שעבר אודות השבת השחורה:

1. בין העצורים שהובלו לרפיח היה גם **סנדר פייקוב**.
2. מטרתה **העיקרית** של השבת השחורה מבחינת הבריטים היתה מעצר פעילים ולא חיפוש אחר נשק. יוצא דופן במובן זה היה קיבוץ יגור, שם נמצאה כמות גדולה של נשק, כנראה בעקבות הלשנה.

"עם שאינו יודע את עברו, ההווה שלו דל ועתידו לוט בערפל" אמר בשעתו יגאל אלון, ומי שמביט במה שהיה פעם גן שלוש הדתות לא נותר לו אלא לשאול את עצמו כיצד הגענו להזנחה שכזו. פסע משם נמצאת סככת עמודים זנוחה, מעשה ידיה של 'מסגריית שמעון', (על פי הזמנת החינוך), ששימשה עד לפני שנים אחדות כחצר משחקים של פעוטון שכבר איננו. אם לא די באלה, הרי ששני עצי האורן השגיאים, העומדים בסמוך, התייבשו ומתו, כנראה מחמת הבושה.

מי ומה - סוף

מיינה

אין ספק שגלי החום האחרונים לא הוסיפו בריאות לגידולים החקלאיים שלנו, אבל בעוד קטיף המנגו הסתיים בזמן (4.8) הרי שאשכולות הבנות שטרם נעטפו, ספגו מכה קשה תרתי משמע, כפי שמדגים הצילום. איך אמר מידלר? "המטעים עצובים"

בת life!

עלון 1567

עריכה ומי ומה – אבנר רון
שער – ברכה פונדק
צילום משאית לוג 2021 – קותי פייקוב
בצילום המשאית מ-1975 – נראים בונקה
הנהג ונחום ניב מעמיס.
עימוד עלון – אירית גל, צילום עלון – אתי רון

'שריפות אינן פורצת מעצמן אלא נגרמות' אומר פתגם ידוע שנכונותו לא מוטלת בספק. לפני כשבועיים בשעות אחר הצהריים פרצה שריפה גדולה, במה שפעם קראנו "אי השלום" של נהריים. הפעם כך מסתבר, האש החלה דווקא בצד הישראלי והתפשטה בעקבות הרוח אל עבר אגם נהריים ומורד הירדן. בתוך שעה קלה התארגנו הירדנים והביאו מספר כבאיות וקבוצה גדולה של חיילים אך האש בשלה. או אז נראו באוויר מספר מסוקי כיבוי נושאי בלוני אבקה של הצבא הירדני וכעבור זמן קצר הוזנקו גם מטוסי כיבוי כחול לבן לסייע לירדנים. אז אולי בעקבות השת"פ הזה עוד יצמח לנו משהו משותף. אינשאללה.

לאחרונה ניתן לראות על דשאנו ציפורים שחורות בעלות מקור כתום שמגרשות את הטווסים. מאחר ואני מבין קטן מאד בציפורים, פניתי לדובי ואף שלחתי תצלום, אלא שלא ניתן היה להבין מהתצלום האם מדובר בשחרור מצוי או שמא במיינה שהוא עוף ממשפחת הזרזירים. פניתי איפוא לאדון 'גוגלי שהתלבט, אך גם הוא לא סיפק תשובה חותכת. אז אולי אתם תדעו?

שחרור

